

Andrija Zovko - samozatajni i nesebični djelatelj plodova Međugorja.

Najprije poslušni i vjerni širitelj poruka, naknadno otkriva brojne darove: liječenja duhovnih i tjelesnih bolesti, oslobođenja od zlih duhova... Do sada je bio na 147 putovanja diljem svijeta, ne vodi evidenciju o broju izliječenja, ali zna za 113 oslobođenja od zlih duhova.

Andrija Zovko rođen je 17. svibnja 1937. u Međugorju, mladost u poraću proživio je u osiromašenoj

Hercegovini, bez perspektive i slobode vjere. Uz to i iz ekonomski razloga otišao je iz rodnog mjesta već 1964. u Njemačku, a potom i u Ameriku.

Za događaje u Međugorju saznao je vrlo brzo. Da bi saznako istinu o pričama koje su se širile, nazvao je svoju, vrlo pobožnu i bogobožnu sestru Maru. Ona mu je puna samouvjerenja potvrdila da je istina da su se čudesni događaji počeli događati i da se Gospa ukazuje djeci. Potaknut njezinim svjedočenjem, već nakon samo petnaest dana počinje u svojoj okolini u Chicagu širiti istinu i poruke Međugorja.

Kao i svaki početak, tako i ovaj bio je veoma težak. Andrija tvrdi, kako je unatoč tome čuo nutarnji glas koji mu govori: „Nastavi!“ I nije posustao, nego je sve više snage dobijao.

Godine 1985. upitao je Gospu preko vidjelice Vicke: „Na koji način da nastavim širiti poruke?“. Dobio je odgovor: „Onako kako ih čuješ...“ Osim toga dobio je jedan zbunjajući zadatak kojem mu je rečeno: „Potiči ljude na molitvu“. I sam se bojavao, kako će to moći usuditi se početi. Često se pitao, kako će poticati ljude na molitvu, kada nije svećenik niti kakav crkveni službenik. Međutim, zadatak je bio jasan. Svim mogućim snagama nastavio je svoj poziv.

Tako je od prvih darova otkrio dar molitve 1990. godine. Ključni je bio i susret sa Marijom Pavlović u Međugorju u studenom te godine, koja ga je pitala je li se želi da joj se priključi na Brdu Ukazanja kod Plavoga križa, gdje će ona imati ukazanje u deset navečer. Prihvatio je njezin poziv. Andrija svjedoči: „Tijekom ukazanja držao sam križ u svojoj ruci i molio Blaženu Djevicu da blagoslovi taj križ i da mi pomogne liječiti duševno i tjelesno bolesne. Ništa tada nisam vidio niti čuo, ali sam osjetio izuzetan unutarjni mir“. Na putu za Chicago zaustavio se u Zagrebu pet dana. Posjetio je svoga brata Kazimira. Trećeg dana boravka u Zagrebu, njegov brat je pao u komu. U dva sata ujutro pozvala ga je njegova nevjesta i rekla mu da Kazimir umire. Ustao je, uzeo svoj križ i molio nad njim. To mu je bilo prvi put da je uzeo križ i molio nad nekim. Nevjesta mu je rekla da je njegov brat bio u komi više od četrdeset i pet minuta. Nije se zaustavljao. Nastavio je moliti. Tijelo njegova brata izgledalo je mrtvo. U jednom trenutku otvorio je oči. Nije znao reći što mu se dogodilo, je li primio dar Duha Svetoga, no uskoro se oporavio i

dobroga je zdravlja. Kad se vratio u Chicago imao je dogovoren susret u Las Cruces u New Mexic (USA) od 18. do 20. siječnja 1991. Kad je završavao svoj govor o Međugorju i Porukama, spomenuo je svoja iskustva i slučaj s njegovim bratom u Zagrebu. Zapitali su ga bi li htio moliti i nad njima i on je pristao, iako prije nikad nije ni nad kim molio. Nakon što je položio ruke na prvu osobu, ona je pala u *Odmor u duhu*. Tu večer svi su svjedočili da su primili dar Duha Svetoga. Tada se prvi put uvjerio da je uistinu primio dar ozdravljenja u Međugorju. Svećenici koje je konzultirao o tome, rekli su mu da je to Božji dar i da ga koristi ponizno.

Kad se vratio u Ameriku, počeo je voditi grupe u Međugorje. Svake godine vodi grupe u Međugorje dva puta, jednom u listopadu i jednom u svibnju.

Providnost je učinila da je uspio naći vlastitog duhovnika, vlč. Charlesa Backera, koji je prošao i kroz vlastitu preobrazbu. Zajedno su nastavili raditi. Vlč. Backer bi imao sv. mise i sakramente i propovijedi, a Andrija bi molio za ozdravljenja svake vrste, gdje god bi putovali. Vlč. Backer također vodi međugorske molitvene grupe diljem Chicaga.

Glas se o Andrijinim darovima brzo proćuo diljem svijeta, te je na pozive raznih svećenika i biskupa počeo putovati svijetom. Međutim uvijek se držao toga da ide samo onamo i onima koji ga pozovu. Od tada je obavio mnoga putovanja diljem Amerike, Kanade, Meksika, Centralne i Južne Amerike pa i sve do dalekih Filipina i Koreje.

Godine i težak život učinile su svoje i tijelo je počelo popuštati, imao je tri moždana udara. Nakon prvog moždanog udara, on je svoju bolest prikazao Bogu

kao žrtvu za obraćenje grješnika i za duše u čistilištu. Četiri puta je imao također i srčani napad. Četvrti put imao je otvorenu operaciju na srcu a s time i probleme sa dijabetesom... Ostao je na tome i dalje i nije nikad molio za vlastito ozdravljenje, nego da se radije vrši volja Božja. I unatoč svim tim zdravstvenim poteškoćama uspio je obaviti 147 putovanja diljem svijeta, gdje je trebalo satima stajati i nad svakim pojedinačno moliti. Plodovi su se počeli redati, da im nije niti pratio broja. Jedini broj koji je do sada pratio je broj oslobođenih od zlih duhova: Stotinu i trinaest.

Andrija nastavlja samozatajno širiti poruke, boriti se sa vlastitim poteškoćama i bolešću, ali uvijek nađe vremena za ljude u tjeskobi, tjelesnoj ili duševnoj, da im uz svoj redoviti osmijeh ponudi poruke mira i obraćenja, i da posreduje plodove.

(Na temelju intervjua sa Andrijom sastavio: Fr. Ivica Majstorović)

Andrija (Andy) Zovko
1938 Birchwood Ave
Chicago, IL. 60626
Tel. 773-508-1512
Fax. 773-508-9957

E-mail:
azovko@medjugorjechicago.org
www.olpgchicago.org

